

noget gennemført. Jeg er ganske klar over, at de har sat Bremse paa det, som man fra socialdemokratisk og radikal Side vilde, saadan at man ikke i første Omgang er kommet saa vidt, som man fra den Side havde tænkt sig. Men Sporene fra tidligere Tid skræmmer, og derfor er vi slet ikke kede af, at vi ikke er gaaet med i det Kompagni, som nu gennemfører noget nyt paa Ejendomsbeskatningens Omraade ude i Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt beklagede, at vi holdt os tilbage og ikke vilde være med. Jeg hørte noget af den samme Sang ved Vælgermøderne i 1924 baade fra Retsstatspartiets, fra Socialdemokraternes og fra de Radikales Side, ikke saa meget fra Venstres Side. Man kappedes om, hvem det egentlig var, der var kommet først med Forslaget om at faa lagt noget mere Skat over paa Jorden. Jeg udtalte den Gang, og det siger jeg endnu, at jeg agter slet ikke at tage Del i det Kapløb, for jeg ønsker overhovedet ikke, at der skal ske nogen Forandring, hvorved der lægges mere Skat over paa Jorden.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann sagde, at ved den Ejendomsskyldslov, vi fik i 1903, skete der megen Uretfærdighed, idet man væltede Skatterne over fra de store og mellemstore Gaarde paa Stationsbyejendommene o. s. v., men nu skulde man igen bort fra dette. Naar vi i 1903 fik Ejendomsskyldsloven, hvorefter Hartkornsskatterne skulde afløses af Ejendomsskyld, var Grunden den, at man saa, at der havde været en Uretfærdighed til Stede i Beskatningen overfor Landejendomsbesidderne, thi siden Hartkornbeskatningen blev indført — det laa jo meget langt tilbage —, var Udviklingen gaaet saadan, at de Udgifter, der var paalagt Kommunerne, var kommet til at ligge ganske ensidigt. Det var ganske rimeligt, at man fik det Forhold forandret, saadan at de bymæssige Bebyggelser og de rene Landejendomme kom under nogenlunde lige Kaar med Hensyn til at betale Kommunens Udgifter til Vejvæsen, Skolevæsen, sociale Udgifter o. s. v. Det var derfor, denne Skattereform blev gennemført, men det skulde foregaa paa den Maade, at en Femtedel af Hartkornsskatten hvert femte Aar skulde gaa over til Ejendoms-skyld, og derved blev der en meget lempelig Overgang.

Den Reform, man den Gang foretog ud fra den Betragtning, at Skatterne burde hvile mere ligeligt og retfærdigt paa de forskellige Ejendomme i Landet, er aldrig traadt fuldt ud i Kraft. Der mangler endnu

Overgangen af den sidste Femtedel af Hartkornsskatterne. Den har man standset ved en Lov. Og nu venter man, at dette skal træde i Stedet, saaledes at Ejendomsskyldloven overhovedet aldrig kommer til at virke fuldt ud. Men det bør være saaledes, at man er ens stillet overfor Loven, og naar Skattetrykket bliver stærkere og stærkere, maa Fordelingen være saa retfærdig som muligt, saaledes at ikke en Del af Befolkningen skal betale for en anden.

Jeg er af den Opfattelse, at den Fordeling, der fandt Sted ved Reformen af 1903, er rigtig og rimelig. Jeg ved godt, at efter som Forholdene er skredet frem, har det Fradrag, der er hjemlet, maaske enkelte Steder vist sig for lille, saaledes at de rene Landejendomme ikke svarer det, man mener, de burde, naar man taler saa meget om lige Skat paa lige Jord. Men dette er jo nemt at rette. Derfor har vi foreslaaet at gøre Fradraget bevægeligt, fra 3 000 til 5 000 Kr., og jeg vil paastaa, at naar der indføres et saadant Fradrag, vil man kunne naa til, saa nær som muligt, at faa lige Skat paa lige Jord i de forskellige Kommuner. Trods alle mulige Beregninger og Tabeller og alt, hvad man kommer med, vil jeg alligevel paastaa det. Jeg har foretaget Udregninger for forskellige Steders og forskellige Kommuners Vedkommende, som har vist det. Det vil vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, at dømme efter den Tale, han holdt sidst, da Lovforslaget var til Behandling, give mig ganske Ret i.

Med Vedtagelsen af Lovforslaget her foretager man et Skridt i modgaaende Retning af den, som det ved Ejendomsskyldloven af 1903 var Meningen at følge, idet man lægger større Byrder paa de rene Landejendomme og letter Byrderne for Stationsbyejendomme. Enhver Skattereform, der gaar i Retning af at lægge større Byrder paa Landejendomme igennem Ejendoms-skatte, vil jeg være imod, og navnlig da i en Tid som denne, hvor Landbrugets Stilling er saa daarlig, at det ikke taalet større Byrder.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt kommer med forskellige Udregninger og nævner forskellige Tal, men han kan ikke bortforklare det Faktum, at naar man indfører en større Promille for Jord end for Bygninger, maa der komme en forholdsvis større Skat paa Landejendomme end paa andre Ejendomme, da Jorden nu en Gang udgør den største Procentdel for alle Gaardes og mange Huses Vedkommende, medens det omvendte er Tilfældet for Stationsbyers og overhovedet